

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 11

Ročník VI.

Listopad 2000

Motto: "Kdyby jediným předmětem našich tužeb byl Bůh, pak bychom se tak

lehce neznepokojovali, když se něco přičí našemu smýšlení."

Tomáš Kempenský

Boží lid - co to znamená, Boží lid?

Jsou to všichni, které Bůh povolal, aby přinášeli jeho radostnou zvěst, aby hlásali jeho slovo a jeho veliké skutky, aby přinášeli světu Lásku, kterou on daroval nám.

Všichni, kdo Bohu uvěřili a přimkli se ke Kristu, všichni, kdo našli svůj cíl v následování Toho, v němž není klamu ani lži a kteří, třeba klopýtavým krokem, následují svého Mistra. Všichni, kdo přijali ducha lásky, aby jím naplňovali a posvěcovali svět, aby dokonalá láska, k níž máme směřovat, byla taková, jak nám ji ukazuje sv. Pavel ve své Velepísni. Aby byla láskou, která přináší pravdu, která neútočí a nezraňuje, ale pomáhá a naplňuje radostí.

Ti všichni jsou ono královské kněžstvo, ti všichni tvoří jednotu Božího lidu. Patříme i my mezi ně, jsme i my spolutvůrci království, ve které věříme?

JJO

Stále platí: Návrhy kandidátů do farní rady na další dva roky (2001-2002) odevzdávejte na faru. Nezapomeňte uvést adresu doporučeného kandidáta a kontakt na něho.

EVANGELIZACE

Svatost

„Všichni křesťané jakéhokoliv stavu a zařazení jsou povoláni k plnému křesťanskému životu a k dokonalé lásce. Křesťanská svatost podporuje i v pozemské (časné) společnosti lidštější způsob života.“ LG 40

Všichni máme uskutečňovat v životě následování Krista a růst v lásce: „Všichni křesťané se tedy den co den budou stále více posvěcovat v podmínkách, povinnostech a okolnostech svého života i jejich prostřednictvím, jestliže všechno přijímají s vírou z rukou nebeského Otce, spolupracují s Boží vůlí a také ve své časné službě projevují všem tu lásku, kterou Bůh miloval svět.“ LG 41.

Velká a vše shrnující slova, kterými k nám promlouvá jedna z klíčových konstitucí II. Vat. koncilu Lumen Gentium. Toto povolání k plnému křesťanskému životu a křesťanská svatost jsou tedy klíčem k naplnění všeobecného kněžství, o němž hovoří konstituce Lumen Gentium na svém počátku.

Jsou to slova tak velká a závažná, vyslovená tak jasně a zřetelně, a přesto slova, která, snad právě proto, nám kladou otázku, jsou pro nás výzvou i hádankou. Dokáží to? Jsem schopen vyhovět tak vysokým požadavkům? Necítím se příliš slab a nehodný takového poslání?

A přece tato "svatost" patří k povinnosti každého křesťana, je posláním a úkolem každého z nás. A není to, přes prvotní pocit úžasu, cesta nedostižná.

Obecným vzorem svatého člověka jsou tradiční postavy světců a jejich život, jejím cílem je však obraz Krista, působícího mezi lidmi současné doby. A zde náhle začínáme zjišťovat, že tato svatost je i naším posláním, že je všude tam, kde se svým konáním v denním životě snažíme následovat Krista, kdy se ho snažíme zapojit do všeho, co konáme a činíme. Svatost je cesta, směřující k jedinému cíli, naše každodenní hledání a nalézání Krista v každé životní situaci, náš každodenní boj, třeba ne vždy úspěšný, s našimi špatnými vlastnostmi a sklony.

Nebyli jich zcela prosti ani ti velcí světci, jejichž sochy na nás shlížejí z oltářů v našich kostelech. A přece, čteme-li jejich životopisy a příběhy,

poznáváme složitost jejich životů i různost cest, jimiž šli za Pánem, cest, po nichž šlo i mnohonásobně více dalších. Jejich životy sice nikdy nezachytilo pero svatopisce, jejich jména však dobře zná Ten, který je tímto životem vedl.

K tomu, abychom byli Kristu co nejpodobnější, je důležitá především jedna věc: aby naše vůle souzněla s Boží vůlí, abychom byli na Krista co nejtěsněji napojeni, aby to byl On, kdo promlouvá a jedná v našich životech.

Cesta ke svatosti se nevyhýbá reálnému životu tak, jako se mu nevyhýbal ani Ježíš. Jde "jenom" o to, vnímat potřeby lidí a okolního světa ve světle a očima Kristovy lásky, obecně řečeno, vnímat nejtěsnější souvislost mezi vírou a realitou, mezi naším duchovním zázemím a praktickým posláním.

Cesta svatosti není útekem před touto, často nepřijemnou a tvrdou skutečností, kterou nám svět nabízí: je pokorným přijímáním života a prostou, poctivou službou na poli, které nám Pán na tomto světě svěřil. Míra a dokonalost našeho následování Krista netkví v tom, že budeme konat jen velké a mimořádné skutky ve snaze se "předvést" v co nejlepším světle, bude naopak měřena tím, jak dokonale dokážeme naplnit a posvětit život, který nám byl dán, v tom, že dokážeme poznat Krista a posloužit mu i v těch nejmenších bratrech.

Tak, jako jsou rozdílné dary, které jsme obdrželi, jsou rozdílné i cesty svatosti každého člověka. Přestože se však lišíme každý svým rozdílným založením a dispozicemi, místem, kam jsme byli postaveni, prostředím, které nás obklopuje i lidmi, kteří nám byli svěřeni, měli bychom směřovat k jednomu cíli, společně pracovat na tom, jak přinášet prvky Boží věčnosti do naší lidské časnosti.

Život člověka, který jde po této cestě, souzní se životem světců, těch, kteří dokázali svěřit vše, co činili, do Božích rukou, dokázali žít a jednat s vědomím jeho stálé přítomnosti a láskyplné pomoci. Je to cesta neokázalá, skrytá a naplněná důvěrou, proměňující naše denní konání a život v modlitbu, posvěcující náš život i nás samotné, a skrze nás posvěcující i svět, který nás obklopuje.

Nejsme svatí ani dobří - takový je jen Bůh. Naše svatost je v tom, jak dokážeme napodobovat Ježíše, který nám ukázal, jak máme žít, obětovat se pro druhé, a to tak daleko, až k oběti života. Je to nepochopitelné, často jakoby neuskutečnitelné, ale přesto se musíme snažit jednat jako Ježíš. Je to cesta, otevřená bez rozdílu všem, kteří po ní chtějí jít.

JJO

Sněmovní kroužek se koná v úterý 21. listopadu v 17:00 ve farním klubu. Téma: Jsou řehole opravdu prorockou skupinou uvnitř církve, a tím i pro svět (6.2.). Pro zájemce jsou podklady na faře. Tentokrát věnujme více času přípravě a napišme odpovědi písemně.

Z FARNOSTI

My, farní nováčci

Jak jste si už jistě mnozí všimli, proběhly během prázdnin jisté změny ve farním týmu u Panny Marie Sněžné. Namísto br. Paschala přišel br. Dominik a kromě toho přibyl br. Bartoloměj. Ten ovšem není ještě knězem, a proto je zařazen jako pastorační asistent. Byli jsme požádáni, abychom se krátce představili, a tak to činím.

Já, br. Dominik, pocházím z Tuchlovic od Kladna. Vstoupil jsem do řádu asi před 10 lety (pro ty, kdo by chtěli namítat, že to jsem se ještě snad vozil v kočárku odpovídám, že mi bylo už celých 18 let). Po roce noviciátu v Brně jsem absolvoval teologickou fakultu v Praze, potom jsem složil doživotní řeholní sliby, byl vysvěcen na jáhna a nastoupil službu opět v Brně-Husovicích (nedaleko mého noviciátního domu).

Po necelém roce mě pan biskup Cikrle nejenže nevyhodil, ale dokonce mě v místním farním kostele vysvětil na kněze (1. 5. 1997). Potom jsem zde působil jako kaplan až do naší volební kapituly v květnu tohoto roku. Tam jsem byl pověřen několika službami v provincii a z toho důvodu také převelen do Prahy. Mimo to jsem se také stal vaším kaplanem.

Kromě služby eucharistie a Božího slova připravuji dospělé kandidáty na svátosti – především katechumeny (spolu s br. Bartolomějem a částečně samostatně) a snoubence. Kromě toho se příležitostně dělíme s otcem Michalem, ale i ostatními bratry, o další kněžské i jiné služby ve farnosti. Zároveň máme „detašovaná pracoviště“ ve všech možných koutech Prahy, ale tím vás nebudu zatěžovat.

Br. Bartoloměj pochází ze Starého Města u Uherského Hradiště. Vstoupil do řádu asi před 7 lety. Noviciát strávil (a jistě i plodně využil) v Moravské Třebové a potom vystudoval teologickou fakultu v Praze. Po úspěšném absolutoriu složil věčné řádové sliby a byl povolán do našeho domu v Liberci, kde působil jako pastorační asistent (vyučování náboženství pro děti), dále nakupoval, vařil polévky atd. Stal se také

velkým apoštolem pouličních bezprizorních dětí čili „uličníků“, kterým se po něm velmi stýská.

Na květnové kapitule ho neminul také náročný úřad v provincii, pro který byl povolán do Prahy. A navíc nyní dělá také pastoračního asistenta. Na něm leží hlavní tíha přípravy katechumenů a biřmovanců všeho druhu. Když ho neutrápí a bude-li jeho žádost schválena vedením řádu, bude v dohledné době vysvěcen na jáhna a bude se připravovat na kněžství.

Pokoj a dobro!

br. Dominik

Podzimní sbírka na Ukrajinu

dětského i dospělého oblečení i obuvi, letní i zimní. Noste jen věci pěkné a čistě vyprané, zabalené do krabic od banánů (nejlépe). Dobrovolný poplatek za 1 krabici je 10,- Kč (odeslání 1 vagónu stojí 20 000,-Kč).

KDY? 10. 11. 14.00-18.00 hod. 11. 11. 9.00-14.00 hod.

KDE? na dvou místech současně:

1. Pro ty, kdo jedou metrem nebo jdou pěšky

kaple sv. Jana na nádvoří u Panny Marie Sněžné

Není vhodné pro příjezd osobním autem (zóna zákazu parkování).

2. Pro ty, kdo jedou autem

nákladové nádraží Vršovice – pouze označený vagón!!!

– vjezd za osobním nádražím Vršovice z ulice Petrohradská – Bartoškova.

Není vhodné pro příjezd tramvají nebo cestu pěšky (velká vzdálenost).

Za všechny vaše dary a příspěvky upřímně děkujeme.

Prosba: Vzhledem k tomu, že místa sbírky jsou dvě, je potřeba více dobrovolných pomocníků. Prosíme každého, kdo může pomoci, aby přišel. Pomoc je potřeba po celou dobu konání sbírky. Díky. *M.*

Koronthályová

V neděli 12. listopadu vykonáme finanční sbírku při všech bohoslužbách a její výtěžek věnujeme na dopravu humanitární pomoci,

Svátek sv. Martina na Vyšehradě - sobota 11. 11.

Svátek sv. Martina na Vyšehradě - sobota 11. 11.

Program: 16:00 mše sv. v rotundě sv. Martina

16:45 (po mši) světelný průvod po hradbách
na závěr příjezd sv. Martina na bílém koni

Koncert

Ve středu 29. listopadu v 19:19 hod. ve farním klubu bude hrát skupina DISTANCE. Hrají melodický (komorní) beat na hudbu skupiny Kinks s vlastními českými texty.

Počítačový kurz

opět na téma. „Internet“. Pokud jste Internet zatím nikdy nepoužívali nebo z něj máte strach, nebojte se a přijďte se s ním alespoň trochu seznámit. Kurz je jako vždy zdarma, bude probíhat ve farním klubu každý čtvrtek od 19:19. Prvně se setkáme 9. 11. v 19:19. Předpokládaná doba trvání je do konce listopadu. Pokud nestihnete první část, je možné se do kurzu zapojit kdykoli.

František Jirsa

Zpívání - sejdem se opět v pondělí 20. listopadu v 19:19 hod. ve farním klubu. V říjnu se nás sešlo 8 a z toho čtyři hráli na kytaru. Bylo to výborné. Jen na vysvětlenou: nejedná se o žádné umění (není to Schola), ale jen a jen setkání lidí, které baví si zazpívat a dělat radost sobě a tím i Hospodinu. Na závěr se budeme věnovat úklidu klubu. Doba úklidu nebude určitě delší než čas zpívání.

Zdeněk Řeřicha

Malý Ondřej přijat do rodiny křesťanů

Opět velká radost zavládla pod klenbou kostela Panny Marie Sněžné, tentokrát díky malému Ondřeji Lukovi, který v letošním úrodném roce rozšířil řady našich nejmenších farníčků. Stalo se to v sobotu 21. října při mši svaté, kterou celebroidal pražský světící biskup Jaroslav Škarvada. A protože ji celebroidal právě biskup Škarvada, stala se ona radost hutnou skutečností, která naplnila srdce každého přítomného. „Představte si, že my všichni se tady radujeme z toho, že se nám narodil bratříček Boží a bude tu s námi žít!“ Myslím, že další komentář by byl zcela zbytečný.

Ale přeci jen ještě dva docela malé povzdechy na závěr - ba spíše přání

1/ aby onen bacil pravé radosti, který k nám zanesl biskup Škarvada, v naší farnosti našel živnou půdu a hojně se množil a rozšiřoval do okolí, a

2/ abychom dokázali příště lépe využít dokonalého servisu mešních písní, aby náš zpěv skutečně vyjadřoval naši radost. Jenom pevně doufám, že šťastní manželé Lukovi tento malý nedostatek snad ani nevnímali.

Bratr Michal oslavoval

Náš farář - bratr Michal oslavil své pětá...té narozeniny a my společně s ním. Stalo se to v neděli 22. října odpoledne v malém refektáři. Sluníčko k tomu vesele svítilo, takže fotky, které pohotově pořizovala Anežka Tutrová, budou jistě plny té milé a veselé nálady, která byla společným dílem našeho oslavence, i nás, kteří jsme přišli s gratulací. Díky Anežce Tutrové si bratr Michal doplnil doposud chybějící část svého řeholního roucha - dostal totiž krásný, zcela nevídaný růženec! Jaký - to uvidíte až na fotografiích!

H. Outratová

Ještě něco málo o letním táboře Habartice 2000

Letní tábory naší farnosti byly letos dva. V minulém zpravodaji jste si mohli přečíst něco o 2. turnusu. Dnes několik příspěvků od účastníků 1. turnusu. Zde bylo 39 dětí pod vedením Honzy Deutsche a jeho spolupracovníků.

- Byl u nás (v táboře) Rufus. Rufus byl pirát, který zabil svého bratra. Nebyly s ním žádné žerty. Dvakrát nám ukradl bednu se zlatem a dvakrát jsem ho proklínal. Jednou v noci, když jsme ho provokovali, praskly mu nervy a zavolal si čtyři pacholky. Mého brácha vzali, bácli s ním o zem a stejně další dva kluky. Nakonec jsme se udobřili. George R. (13 let)
- S Honzou Deutschem jsem byl na táboře už počtvrté. Tento rok za námi chodil pirát Rufus. Hráli jsme asi třináct her, něco v noci a něco ve dne. Chodili jsme na výlety a když bylo nejhůře, tak (bratr) Paschal s Honzou dělali samaritány a vozili nás autem (slabší jedince). Magda vařila dobře až na rizoto, které jsme museli dávat do Huga a pak do splachovačky. Škoda, že nám často přšelo. I přesto jsme byli na perfektním výletě, kdy jsme jeli na raftu. Příští rok bych chtěl jet také. Ale aby bylo také lepší počasí. Psal: Petr Štěpán – Prófa (10 let)

- Jako každé letní prázdniny i letos jsem se zúčastnila tábora v Habarticích. Přestože nebylo vždy hezké počasí, bavili jsme se výborně. Hodně se mi líbila celotáborová hra, při které jsme pomáhali hodnému námořníkovi. Snažili jsme se získat klíče od zlého námořníkovy bratra Rufuse a odemknout truhlu s deseti zámky. Užili jsme při tom spoustu legrace: chytali jsme „medvědy“, vysvobozovali kuchařku od „lidožroutů“, byli jsme vhozeni do vody „piráty“. V noci jsme chytali hodné a zlé „světlušky“ a získávali jsme od nich tajná slova k nalezení klíče. Museli jsme se mít na pozoru před ohnivými mužičky, kteří nás nesměli vidět, jinak bychom přišli o život. Plížili jsme se kolem nich pro láhve se šifrou, kterou jsme mužičky odehnali. Nakonec jsme truhlu odemkli a získali poklad, který jsme vyměnili za dobrotu. Na táboře se všem velmi líbilo a už se těšíme na příští dobrodružství.
Monika Jiranová (12 let)

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

První zastavení : *Už zase ta ekologie?!*

"Kdo nás to zase otravuje? Máme přece až nad hlavu těch opravdu důležitých věcí - těch našich, lidských. Člověk je přeci jenom cennější než příroda, má duši, je Boží obraz. A pak ...není čas, v našem městském kvapíku to prostě ani nejde. A jsou špatné podmínky ... "

...když se teď tady ve Sněžence pouštím do prvního "okénka" - povídání o ekologii - vím sám dobře, že dnes už to nezní nějak nově a lákavě. Ale, přátelé, je to potřeba, a bude stále víc! Společně se na tomto místě několikrát zastavíme a zkusíme popřemýšlet nad tím, co nám o tomto zdánlivě moderním pojmu říká Písmo, co naše tradice a (snad) i náš zdravý rozum, ať už selský, či městský.

Chtěl bych, aby všechna naše zastavení spojovala jedna myšlenka, aby bylo zřejmé, jak to všechno souvisí s naším křesťanstvím. Myslím si totiž, ba jsem o tom přesvědčen, že pravý křesťanský život musí být zároveň život ekologický. A co to znamená? Ekologický život především neznamená jen nekouřit, nekupovat výrobky ve třech obalech, nejezdit autem, když to není nevyhnutelně nutné. To všechno je spíš jakýsi plod než kořen. A kořen? Není to snad umět vnímat svět kolem sebe, radovat se z krásy a rozmanitosti přírody a člověka a bát se o ně? Jestli jsme se to

nenaučili doposud, pak je na čase začít s učením. Naše ekologická škola je vlastně celý náš svět a školní rok trvá celý život. Na
další setkání se těší Filip M. Outrata

HISTORIE

Z dějin kostela a kláštera Panny Marie Sněžné v Praze

Dějiny - Karmelitáni II

Pohnuté dějiny kláštera vrcholí v roce 1419, kdy kostel byl jedním z míst, kde souběžně s liturgií katolickou bylo povoleno i podávání podobojí. To zde praktikoval Jan Želivský, vůdce nejradikálnějších husitů v Praze, zběhlý premonstrát z Želivi a iniciátor masakru novoměstských konšelů v témže roce. Způsob i sám záměr tohoto činu, decentně nazývaného první pražskou defenestrací, dovoluje zařadit jeho oběti mezi první katolické mučedníky husitské doby u nás.

Po těchto smutných událostech byl napaden a vydrancován i klášter, mniši pobiti nebo vyhnáni, stavba byla definitivně zastavena a zůstala torzem. Nové Město se na dlouhou dobu stalo baštou radikálních kališníků.

Život kláštera se tak na určitou dobu zcela zastavil. Ti, kdo husitskou katastrofu přežili, se uchýlili na čas do jiných klášterů, kde přečkali neklidnou dobu. O obnovu kláštera i jeho budov se pokusili karmelitáni až v r. 1435. Tehdy byl znovu upraven kostel i klášter, jehož život se znovu rozbíhal, v nábožensky neklidném a v zásadě nepřátelském prostředí však jen pomalu a nejistě. Konec tomuto úsilí učinily bouře roku 1484, kdy karmelitáni museli opět z Prahy uprchnout. Dav tenkrát při drancování klášterních budov vážně poškodil památný reliéf na klášterní bráně, kde mimo jiné zurážel hlavy i postavám obou královských zakladatelů. Chátral i nedokončený kostel, uzavřený provizorní dřevěnou stěnou, jejíž zkázu pak dokončila vichřice roku 1492. Teprve 1496 se řeholníci, v čele s převorem Michalem Hegerem, definitivně vrátili, ale ani oni, tak jako v r. 1435, jen s obtížemi plnili své poslání. Situaci jen zhoršily výtržnosti kališníků v r. 1512.

Mimo nutné opravy nebylo možno za těchto okolností pokračovat ve stavbě, zejména kostela. Jeho stav se stále zhoršoval, a to natolik, že v r. 1566 došlo k nejhoršímu: zřítíl se krov i gotická, přes 37 m vysoká, chrámová klenba. To, co bylo až dosud vybudováno, stálo v ruinách.

Klášteř sám existoval navíc vlastně jen titulárně, jeho faktický život zanikl a mše se sloužily jen občas v kapli Panny Marie, nynější kapli sv. Michala. Ke světlejším okamžikům v dějinách klášteřa patří přesto na samotném počátku 17. století pohřeb Rudolfova maršálka Heřmana Kryštofa Ruswurma, hrdiny bojů proti Turkům, který byl uložen ve svatomichalské kapli. Tak doznělo první, karmelitánské období kostela a klášteřa u P. Marie Sněžné. Dobové rytiny Prahy nabízejí smutný, ale výmluvný obraz chrámové ruiny, kontrastující se vznikajícími honosnými palácovými stavbami i měšťanskými domy, jichž si tato doba, trochu podobná té dnešní, vážila více než staletých center duchovního života.

Nová kapitola se otevřela po roce 1603, kdy Rudolf II. věnoval kostel a klášteř Menším bratřím - observantům sv. Františka. Ani při jejich působení nechyběly chvíle, ne nepodobné osudu karmelitánů. Ale o tom až příště. *J.-J.O.*

Historie bez příspěvku

Byla sobota odpoledne, 30. září jubilejního roku 2000. Ze Staroměstské radnice odcházelo nepozorovaně do ruchu pražských ulic několik desítek nenápadných lidí, jejichž činnost má pro občany České republiky nedozírný význam. Skončilo právě slavnostní setkání u příležitosti 40. výročí vzniku bezpříspěvkového dárcovství krve (dále BDK), které se konalo v Brožíkově síni Staroměstské radnice. Účastníky přivítal náměstek primátora hl. m. Prahy Otto Kerchner, který krásnými slovy ocenil tuto službu lidem od všech dárců v České republice. Při předávání Medaile ke 40. výročí BDK občanům, kteří se sjeli ze všech regionů České republiky, a kteří dlouhodobě aktivně pracují na organizaci, propagaci BDK a také jsou nositeli nejvyšších ocenění Českého červeného kříže (bronzová, stříbrná, zlatá medaile prof. MUDr. Jana Jánského, Zlatý kříž 3. stupně - 80 odběrů, 2.- stupně - 120 odběrů, 1. stupně - 160 odběrů) poděkoval dárčům a promluvil o historii BDK prezident Českého červeného kříže MUDr. Zdenko Vlk, CSc. První dárci krve byli registrováni v Československu od r. 1922 a první statistické údaje o BDK jsou zaznamenány od r. 1960. Díky propagaci v médiích a ve školách překročil v r. 1972 poprvé podíl bezpříspěvkových odběrů 50 % potřeby krve. Bylo jasné, že tuto ekonomii lásky, která je zcela postavena mimo monetární hospodářství, je potřebné zhodnotit alespoň morálně. Od roku 1981 jsou dárci oceňováni medailemi MUDr. Jana Jánského a počínaje rokem 1993 jsou dlouholetí dárci dekorováni Zlatými kříži všech stupňů. Hlavně jejich zásluhou je dnes 90 % potřeby krve spoluobčanům bezplatně darováno, což oceňuje každým rokem Magistrát hl. m. Prahy, města, kde je nedostatek krve stále aktuální. V závěru setkání věnovali své umění dárčům členové Národního divadla: N. Šormová, A. Veselá a M. Doležal, kteří interpretovali díla velikánů české kultury - A. Dvořáka, B. Smetany a J. Nerudy. Do proudu historických událostí, které procházely staletými zdmi Staroměstské radnice, se tak zapsala i skromná činnost dárců krve z celé České

republiky, všech oblastních spolků Českého červeného kříže a sít' transfúzních stanic naší republiky. Dnes jsou již ocenění doma, mezi svými a opět nenápadně pomáhají všem, kteří bez jejich pomoci nemohou plnohodnotně žít. I v naší farnosti jsou tito neznámí mezi námi. Poděkování Bohu za jejich darování naší společnosti by v každém z nás mělo být proměněno v kytici modliteb za jejich zdraví a dlouhý život.

Magdána Bílková

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

každý Čt v 17:00 mše sv. (nejen) pro mládež

v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Listopad 2000

1. 11.	St		Slavnost Všech svatých	
2. 11.	Čt		Památka zesnulých	
4. 11.	So	9:00	Úklid kostela	
		14:30	Rekolekce SFR	
5. 11.	Ne	7:00	Výlet do Plzně (sraz Opletalova ul. 33)	
		14:00	Shromáždění SFR	
		14:00	Plavání v YMCA	
7. 11.	Út	17:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub
8. 11.	St	15:00	Přednáška s diapoz.: Řím	farní klub
9. 11.	Čt	19:19	Počítačový kurz: Internet (celý měsíc vždy ve čt)	farní klub
10. 11.	Pá	14:00 - 18:00	Sbírka oblečení a obuvi na Ukrajinu	v kapli sv. Jana
11. 11.	So	8:00 - 14:00	Sbírka oblečení a obuvi na Ukrajinu	tamtéž
		po oba dny	zároveň probíhá sbírka na nákladovém nádraží Praha – Vršovice	
12. 11.	Ne		Při všech bohoslužbách finanční sbírka na Ukrajinu	
13. 11.	Po		Slavnost sv. Anežky České	
		19:00	Setkávání nad Písmem	farní klub
14. 11.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
15. 11.	St	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
16. 11.	Čt	19:19	Počítačový kurz	farní klub
20. 11.	Po	19:19	Zpívání při kytáře	farní klub
21. 11.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
23. 11.	Čt	19:19	Počítačový kurz	farní klub
26. 11.	Ne		Slavnost Ježíše Krista Krále	
			9. jubilejní den: Den nemocných	

		9:00	Možnost přijmout svátost nemocných	v kostele
27. 11.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	farní klub
29. 11.	St	19:19	Koncert: Kapela DISTANCE	farní klub
3. 12.	Ne		1. neděle adventní	
		15:00	Mikulášské setkání dětí z farnosti	
5. 12.	Út	17:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženky jsou 4,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.